

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Re polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 248.

V Ljubljani, v torek 28. oktobra 1890.

Letnik XVIII.

Deželni zbor kranjski.

(Peta seja, dné 28. oktobra.)

Prečita in potrdi se zapisnik zadnje seje in razdelé došle vloge, potem se izroči poročilo deželnega odbora gledé naprave ceste iz Podpeči do gospodarske ceste, ki se stika z okrajno cesto Tomišelj v Lipe in gledé uvrstitve obeh prog med okrajne ceste upravnemu odseku, poročilo o dovršeni zgradbi dveh novih oddelkov v blaznici na Studencu pa finančnemu odseku.

Potem poroča poslanec Povše v imenu upravnega odseka obširno o deželni kulturi in agrarnih pa zdravstvenih zadevah, ki jih obravnava § 3. letnega poročila deželnega odbora.

„Poročilo o zgradbi potoka Trebiža se jemlje na znanje, deželnemu odboru pa se naroča, da v enakih zadevah redno zahteva osnovanje vodnih zadrug. Gledé škode, ki jo prizadevate Sava in Bistrica, naroča se deželnemu odboru, da naprosi vlado, naj prevzame vravnavo spodnjega teka Bistrice kot v državni interes spadajočo zadevo. Pri vravnavi Krke se izreka opravičena želja, da naj bi država prevzela drugo polovico troškov za izdelovanje glavnega načrta za vravnavo Krke, katera naj bi se prej ko mogoče pričela. Ravno tako naj se nadaljuje osuševanje račenske doline.“

Za odvrnitev povodnji v kočevski, ribniški in dobropoljski dolini se priporoča deželnemu odboru, naj vpliva, da se takoj prične s kopanjem jam v ribniški dolini.

Pri vravnavi in zgradbi vodâ v vipavski dolini oglasi se poslanec Hribar in graja deželni odbor zaradi izgovorov, s katerimi se opravičuje, da ni izvršil sklepov gledé vravnave Krke in vipavskih dolin, ker za majhne plače lahko dobi hidrotehničnih moči.

Tudi baron Švegel ni zadovoljen, da se sklepi deželnega zbora niso izvršili; ne zdi se mu pa prav, da nasvetuje poročevalni odsek predloge, ki tirjajo denarne izdatke, ker so ti sklepi brezvspešni, če se v proračunu deželnega zaklada ne preskrbi za dotično potrebnost.

Tudi poslanec Lavrenčič priporoča, da naj deželni odbor to zadevo prej ko mogoče izvrši in izvedenca pošlje na Vipavsko, da pripravi potrebne reči.

Poslanec Detela iz stenografičnega zapisnika lanskega zasedanja dokazuje, da je deželni odbor pravilno ravnal in da naj bi bil g. Hribar prej čital dotične uradne dopise, predno je začel malomarnost očitati deželnemu odboru. Ministerstvo je odgovorilo še-le poleti, da mora imeti prej dotične načrte v rokah, predno se odloči za državno podporo. Tega pa vendar ne more nihče tirjati, da bi dežela samo za vipavsko dolino prevzela 120.000 gl. Konečno pravi gospodu Hribarju, naj ne napada zmerom poročevalca in da naj ne govori o rečeh, katerih ne razume.

Tudi poslanec Kavčič pravi, da je vravnava vodâ na Vipavskem potrebna in obžaluje, da ima vlada denar za topove, puške in bajonete, za deželno-kulturne namene pa ne.

Hribar mej dobrotliki galerije odgovarja poslancu Deteli, da ga je osebno razžalil, da bi ga bil moral braniti deželni glavar in da se g. Detela menda samo zaradi tega nad njim znaša, ker sedi v deželnem zboru; vsaj je nekemu deželnemu uradniku rekel, da deželni odbor svojim uradnikom nikdar ne bo odpustil, da so volili Hribarja. Poslanec Detela misli, da se on (Hribar) peča z njegovo osebo, ali g. Detela mu je premalenkosten, da bi se z njim ukvarjal, on se peča z zgolj stvarjo, za kar ima kot poslanec pravico.

S tem je vsa ta zadeva postala osebna; posl. Detela ni molčé utaknil, kar mu je očital poslanec Hribar; ampak je odgovarjal, da se on nikdar nobenemu deželnemu uradniku zaradi izvolitve Hribarjeve ni grozil, da navedenih besed ni govoril, da je vse laž, kar se je pravilo Hribarju, in da obžaluje, če ima Hribar take poročevalce. Po končni besedi poročevalca Povšeta, ki je bila mirna in stvarna, obveljata naslednja predloga poročevalnega odseka:

1. Deželni odbor naj izposluje, da prevzame c. kr. gozdnotehnični urad napravo dolinske zapore pri Beli, za kar se dovoljuje znesek 3000 gld.
2. Deželnemu odboru dovoljuje se primeren kredit iz fonda za vodne stavbe, da najame takoj tehnika, ki naj predela oziroma popolni dotični načrt.

Pri vravnavi Save priporoča poslanec Hribar, da naj dá g. deželni predsednik sam od sebe izdelati načrt za vravnavo Save pri Gameljnah, ker so dotični prebivalci pripravljeni prevzeti del stroškov. G. predsednik baron Winkler odgovarja, da nima nobenega kredita za taka dela, poročevalec Povše pa pojasni, da mora biti prej rešeno načelno vprašanje, ali se sprejme Sava od Črnuč naprej proti Gameljnem med državne vode ali ne, ker je to dozaj kot taka veljala samo do črnuškega mosta.

Tudi pri napajališčih na Krasu se vname živahen razgovor. G. Kavčič opisuje pomanjkanje vode in obžaluje, da ni prišel strokovnjak preiskovat razmere v Trnji in Orehku, baron Švegelj pa povdarja potrebo, da naj se tudi z državnimi podporami skrbi za napravo vodnjakov. Ob enem omenja, koliko je pri letošnji suši pomagala ljudem na Krasu južna železnica. Zato predlaga naslednja nasveta, ki obveljata soglasno:

„Z ozirom na revščino, v katero so letos zabredli premnogi kraji zaradi velikega pomanjkanja

LISTEK.

Radinje.

Zgodovinska povest Jana Podhajského. — Poslov. V. Z. (Dalje.)

Žižka je postal rudeč — hudobnosti ali sramu? Prijel se je za čelo in rekel:

„Jaroslav, ti nisi razumel mojih besedij. Tem je že dobro, za katere govoriš, tem se ne približa nikdo več. Poglej tje mej tleča drva. Ali vidiš sežgane ljudske kosti? Ali me že razumeš?“

„Jan, Jan, zakaj nisi uslišal moje prošnje?“

„Ne bodi tako mehkega srca, ne zdihuj za nekoliko ljudi, ki so bili naši sovražniki. Veruj mi, pozabil sem na tvojo prošnjo, sicer bi bil nekoliko počakal s svojo pravično sodbo.“

„Oh moj bivši, dobri učitelj, častitljivi prošt! Umrl si tako krute smrti in to od rok prijateljev tvojega učenca, ki je zamudil braniti te. Bivši zvesti prijatelj mojega očeta! Oh, moj Bog! Tudi neoboroženim, tihim žeuam piso prizanesli! Žižka, tega bi vendar ne smel storiti, ne smel dovoliti, da bi bile mučene žene, katere se ne bojujejo proti tebi.“

„Tudi te so se bojevale proti meni, bojevale s tem, da so molile drugače, kakor mi molimo, da niso hotele peti pesnij, katere pojemo mi.“

„Tudi sestra Felicija je mej mrtvimi. In jaz je nisem branil? Kaj boš mislila o meni, Eliška, ki

sem se upal približati ti s svojo ljubeznijo. Obsodi me, da sem prijatelj, privrženec sovražnikov tvoje tete. Ti si me sicer spoznala za nevrednega svoje ljubezni, ali spoštovala si me, kar si mi dokazala, ko sem odhajal z Radinij; ali sedaj bom izgubil tvoje spoštovanje.“

„Čudim se ti, Jaroslav, da še ne zajokaš. Zakaj zdihuješ toliko nad neko sestro Felicijo? Ali ti je bila v sorodu? Ali je bila ta zadnja v vrsti, ta mladenka, ki je tako hitro stopala v ogenj, kakor bi se bala, da bi je ne pritislil mesto plamena kak bojevnik na plameno svoje srce. Morda je bila redovnica — lepoteva tvoja miljenka?“

„Jan, za take dovtype ni sedaj primeren trenotek. Ne draži me in ne onečaščaj nune-mučenice. Sestra Felicija je bila podpriorka v samostanu, že priletna žena, sestra Hrdonja z Dubnjan.“

„Aj katera“, zavpil je Žižka glasno.

„Predno je bila blagoslovljena, imenovala se je Eliška.“

„Eliška Dubnjanska!“ zaklical je Žižka, kakor presunjen, da mu je padel težki bat iz roke, in na njegovem čelu se je prikazal pot. Prsa so se mu vzdigovala naglo pod železnim oklepom in iz njih se mu je izvijal težak vzdih: „Eliška Dubnjanska!“

Molčal je trenotek. Jaroslav je gledal husitskega vodjo in ni mogel razumeti njegovega ravnanja.

„In jaz sem njo dal sežgati. Jaz sem sežgal ono, ki mi je bila angelj varuh v mladosti; jaz sem

sežgal njo, na katero sem mislil tudi pozneje vedno, o kateri sem snival pri bučanju topov, pri sovražnih napadih. Jaroslav! Zakaj nisi raje molčal, zakaj nisi ohranil za-sé grozne tajnosti.“

„No, ne razumem te.“

„Ah, ti ne veš, kako so tvoje besede ranile moje srce, katero je tako trdo za vse udarce. Eliška Dubnjanska! Poslušaj torej. Bil sem tudi mlad in takrat so mi vrel v pomladanskem srci drugi čuti, kakor mi vro sedaj. Na dubnjanskem gradu, ki je bil sosedni gradu mojega očeta, živela je deklica in jaz sem se zaljubil v to devico z vsem ognjem mlade svoje duše. Tudi deklica me je ljubila. Moj oče in njeni roditelji nama niso branili najine ljubezni. Ali bil sem divji človek, razžalil sem nekoč ljubeznjivo deklico z surovo besedo, ki jo je ranila v čisto dušo kakor smrtna puščica. Deklica pa se mi je odrekla sicer z mirnimi besedami, ali odločno, za vedno. Videl je nisem potem nikdar več. Slednjič sem videl njen krasen obraz solzeč se radi mojega razžaljenja. Bila je to Eliška z Dubnjan. Odšla je nekam v samostan; kam, nisem zvedel. Bal sem se prašati za to. Pred leti sem slišal od nekoč, da je umrla. In glej, živela je do današnjega dné; in tako sem jo dvakrat umoril.“

„Saj si bil znan z njenim bratom Hrdonjem. Ali ti ni nikdar govoril o njej?“

„Samo jedenkrat sem vzel v misel njegovo sestro; ali tedaj me je poprosil, da naj nikdar več ne govorim o tej stvari.“ (Konac sledi.)

vođe, se visoka vlada nujno prosi za preskrbitev vođe na Krasu in v drugih krajih, kjer primanjuje vođe, v najizdatnejši meri skrbeti iz državnih pripomočkov.

„C. kr. južni železnici izreka deželni zbor svojo zahvalo za velikodušno in zdatno podpiranje bednega prebivalstva na Krasu.“

Poslaneu Kavčiču odgovarja poslanec Detela, da se njegovi želji ustreže, ker je deželni odbor že sklenil pomožnega hidrotehnika poslati v Trnje in Orehek, da napravi potrebne načrte. (Dalje sledi.)

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Naši poslanci na peštanskem zboru se oglašijo le redko kdaj, pa še takrat, kadar se kaj o njih sliši, ni po navadi nič koristnega za hrvatski narod. Tako se je zgodilo tudi letos precej ob početku zasedanja, da so naši poslanci skupaj z Magjari poslali venec na spomenik, ki se je postavil v Aradu l. 1849. postreljenim puntarjem. Da so kaj takega storili Magjari, ne smé se nobeden čuditi, saj javno proslavljajo čisto slobodno glasovito svojo revolucijo l. 1848. Ali da so se jim pridružili tudi Hrvati in Srbi, to je pa že vendar preveč, kar si dovoljujejo oni. Hrvatski narod je bil l. 1848. v očitni vojski proti Magjarom, sploh proti revoluciji, in sedanji zastopniki se podstopijo to revolucijo odobriti s tem svojim činom ter ravnanje tedanjih Hrvatov pokazati kot neopravičeno in nelojalno proti Magjarom. Kaj takega morejo storiti sevéda le ljudje, ki so zgubili že vsak narodni ponos in nimajo pravega pojma o narodni časti. Pa kdo so bili ti ljudje, katere Magjari skupaj s hrvatskimi zastopniki toliko proslavljajo? To so bili sami višji častniki, ki so zapustili zastave svojega cesarja ter prelomili dano prisego in avstrijski vojaški sod jih je na smrt obsodil vse po pravici kot vojaške begunce. Najžalostneje pri vsem tem pa je še za Srbe, ki so s tem vencem počastili enega najhujšega odpadnika svojega naroda, namreč Damjanica. On je bil rojen Srb, ali je dosta rano postal renegat, zategadel je mogel tudi prav hitro postati pri magjarski vladi četnik ter zapovednik domobranskih čet v Segedinu. Damjanović je od tega časa tako zamrzil na Srbe, da so ga Magjari sami imenovali „Srbofaga“. Zato je bil tudi odlikovan, kajti v kratkem je postal general. Oklenil se je Košuta z dušo in telesom ter preganjal svoj narod, proti kateremu je bil poslan, poslavši mu poprej sledeči pozdrav: „Ako ne boste poslušali mojega opomina ter boste nadaljevali v svojih krvavih, slobodo davečih težnjah, potem vam povem, da bom vašo zemljo pokončal, da bom vas preganjal tako dolgo, dokler bo en Srb na magjarskem zemljišči; pa da ne bode spomina vašega izdajalskega plemena, ubil se bom na konci sam kot poslednji Srb.“ In te grožnje se je tudi držal odpadnik Damjanic. Sam Klapka opisuje grozote, katere so pretrpeli Srbi v Banatu od Damjaniceve vojske. Kdor je le pobegniti mogel, je bežal. Meseca januarja l. 1849. zapustilo je do 5000 ljudij svoje hiše, čeravno je bilo mraza 18—20°. Damjanicu je godilo, ko je svoje Srbe preganjal; a smatral je oni dan, ko je moral te kraje zapustiti, za najnesrečnejši čas.

In na spomenik tega Slavo- in Srbofaga so položili Srbi in Hrvati venec. Kaj ni to največa predrznost in skrajna malomarnost od strani zastopnikov nasproti občinstvu, ki jih je poslalo v zajedniški sabor budapeštanski? Kaj takega se v drugi deželi ne bi moglo zgoditi in taki poslanci bi bili gotovo prisiljeni od naroda, da odložijo svoje mandate, katere so tako zlorabili. Vsakemu poslancu mora biti čast naroda sveta, in kdor si jo drzne na ta način onečastiti, ni več vreden, da je narodov zastopnik. In kakor da ne bi imeli naši poslanci družega posla v Budimpešti, nego se baviti s takim poslom, in to vse Magjarom na ljubo, da morejo potem po svetu trobiti, kako so v njihovem saboru vsi složni in da ni nobenega narodnostnega vprašanja več. Nam se pa zdi, da je vendar nevarno v taki meri oponašati noja.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Pokrovitelji

Šolske družbe sv. Cirila in Metoda po §. 4, ki so uplačali vsaj 100 gld.

1. Mariborska posejilnica.
2. Banka „Slavija“.
3. Andrej Zamejce, stolni kanonik v Ljubljani.
4. Simon Pogačar, umirovljeni c. kr. voj. uradnik, sedaj na Dunaji.

5. Dr. Pavel Turner v Jamniku na Moravskem.
6. Luka Svetec, deželni poslanec v Litiji.
7. Dr. Josip Vošnjak, deželni odbornik v Ljubljani.
8. Ivan Murnik, cesarski svetnik, deželni poslanec in odbornik v Ljubljani.
9. Toma Zupan, gimn. profesor, konsistorijalec v Ljubljani.
10. Dr. Lovro Vidrič, odvetnik v Zagrebu.
11. Jakob Hren, državni poslanec v Celovcu.
12. Ivan Vilhar, hišnik in mešan v Ljubljani.
13. Franc Ks. Souvan, veletržec v Ljubljani.
14. Dr. Jarnej Zupane, predsednik not. zbornice v Ljubljani.
15. Ivan Velkoverh, tovarnar, mestni odbornik v Ljubljani.
16. Anton Žlogar, kurat na ljubljanskem Gradu.
17. Dr. Josip Srnce, odvetnik, deželni poslanec v Celju.
18. Celjska posejilnica.
19. Mihael Vošnjak, državni poslanec v Celju.
20. Andrej Jurca, veletržec na Ptui.
21. Franc Kalister, veletržec v Trstu.
22. Ivan Šabec, veletržec v Trstu.
23. Mnsgr. Anton Hrovatin, t. č. kanonik v Trstu.
24. Savinjska posejilnica v Zalcu.
25. Ivan Plantan, c. kr. notar v Radovljici.
26. Gospa Ivana Kalister, soproga veletržčeva v Trstu.
27. Ivan Vrhovnik, župnik v St. Gotardu.
28. Franc Kotnik t. veleposestnik na Vrhniki.
29. Mnsgr. prof. Andrej Einšpieler t. v Celovcu.
30. Ormoška posejilnica.
31. Oroslav Dolence, mestni odbornik v Ljubljani.
32. Jurij Jan, častni kanonik in dekan v Dolini v Istri.
33. Anton vitez Vleco, graščak v Podgradu v Istri.
34. Dr. Ivan Svetina, profesor v Ljubljani.
35. Maks Vršec v Celju.
36. Mestna občina v Idriji.
37. Josip Zelenik, odgojitelj na Dunaji.
38. Jakob Fon, župnik v Kredi.
39. Šmartno pri Litiji.
40. Župnija St. Lambert.
41. Dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru.
42. Martin Držar, župnik v Preski.
43. Andrej Kalan, stolni vikar v Ljubljani.
44. Litjske in Šmartinske Slovenke.
45. Dr. Fran Celestin, vseučilišni profesor v Zagrebu.

Vodstvo

družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani po volitvi v V. skupščini v Ljubljani, dne 24. sept. 1890.

1. *Prvomestnik*: Tomo Zupan, gimn. profesor, konsistorijalec, član c. kr. deželnega šolskega sveta Kranjskega, vodja deškega semenišča »Alojzijevešče«, mestni odbornik Ljubljanski itd. Izvoljen l. 1890.
- Odborniki*:
2. Dr. Dragotin vitez Bleiwels pl. Trsteniški, primarij deželne bolnišnice, član c. kr. deželnega šolskega sveta, deželni poslanec, mestni odbornik itd. L. 1889.
3. Dr. Ivan Dečko, odvetniški kandidat, deželni poslanec, tajnik »slovenskega društva« itd. v Celju na Štajerskem. L. 1889.
4. Gregor Einšpieler, župnik v Podklostru, deželni poslanec itd. na Koroškem. L. 1889.
5. Ivan Hribar, glavni zastopnik banke »Slavije«, deželni poslanec, mestni odbornik itd. L. 1890.
6. Matej Močnik, učitelj v p., odbornik »Učiteljskega pomožnega društva« in »Narodne Šole«. L. 1888.
7. Ivan Murnik, cesarski svetnik, deželni poslanec in odbornik, član c. kr. deželnega šolskega sveta, tajnik kupčijsko-obrtne zbornice, mestni odbornik itd. L. 1888.
8. *Podpredsednik*: Luka Svetec, c. kr. notar, deželni poslanec, posestnik itd. v Litiji. L. 1890.
9. Dr. Ivan Tavčar, odvetnik, deželni poslanec, mestni odbornik itd. L. 1890.
10. *Blagajnik*: Dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec in odbornik, član c. kr. mestnega šolskega sveta, mestni odbornik itd. L. 1888.
11. Andrej Zamejce, stolni kanonik, konsistorijalni svetnik, član c. kr. deželnega šolskega sveta, predsednik I. Vincencijeve konference itd. L. 1888.
12. *Tajnik*: Anton Žlogar, c. kr. kurat na Gradu in vero-učitelj na c. kr. strok. šoli za lesno industrijo. L. 1889.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Notranje dežele.

Dunajski nemško-narodni mestni odborniki so ob priliki Moltkejeve devetdesetletnice zopet pokazali svojo prusko barvo; predlagali so namreč v mestnem zastopu, naj Dunaj ob tej priliki čestita pruskemu generalu. Predlog je bil sevéda odbit, vendar nam pojasnjuje dunajske razmere, ki pač ne morejo s posebnim veseljem navdajati pravega Avstrijca. Stranka združenih kristijanov bode pač potrebovala še obilnega čiščenja, predno bode vredna našega popolnega zaupanja. — Da tudi v dolenje-avstrijskem deželnem zboru, kjer imajo v skupini kmetijskih občin antisemitje večino, odločujejo nemški nacionalci, pokazali so, ko so Schönererijanci Dötza izvolili kot kuratorja pri deželni hipotečni banki dolenje-avstrijski proti dose-danjemu konservativnemu Oberndorferju.

Katoliško delavsko društvo je osnovalo minolo nedeljo slovesni shod v veliki dvorani katoliškega rokodelskega doma na Dunaji. Knezo-nadškof dr. Gruscha, zadržan osebno vdeležiti se shoda, poslal mu je pismeno svoj blagoslov in pozdrav. Na shodu je govoril znani govornik jezuit Abel, kako naj si delodajalci in delavci podajo roke k skupnemu delovanju za ugodno rešitev socialnega vprašanja na podlagi krščanske pravice in ljubezni. Za njim je govoril prof. Gratl ter omenjal, kako veselo so se v zadnjem desetletju izpremenile razmere na Dunaji, kjer se ljudstvo zopet oklepa svojih duhovnikov, kjer, kakor ta večer, na stotine delavcev tako pazno posluša govornika-jezuista; v svojem govoru pojasnjuje, v kako tesni zvezi sta ljudstvo in duhovnik, in čim tesnejša je ta zveza, tem bolje je tudi za ljudstvo. Zadnji govornik je bil vseučilišni profesor dr. Schindler, ki je razpravljal dokaze, da

je treba žalostne socialne razmere izboljšati z združnim preosnovanjem društvenega življenja.

V predarelskem deželnem zboru je naznačil deželni glavar, da je cesar milostno sprejel deputacijo deželnih poslancev, ki so bili pri njem zaradi podpore za poplavljenе okraje. V deželni odbor so bili voljeni iz mestne skupine liberalci dr. Beck, sicer pa sami konservativci: Jan. Turnher, M. Reisch in Martin Turnher.

Novi dvorni svetnik za Trident je imenovan dosedanji namestniški svetnik in poročevalec pri deželnem šolskem oblastvu v Primorju, dr. Benedikt prof. Giovanelli. List »Tiroler Stimmen« je že pred meseci prinesel to novico, a že tedaj proti temu tedaj nameravanemu imenovanju izrazil važne pomisleke, katere tudi še sedaj poudarja; najbrže da bode novi svetnik skušal ustrezati separatističnim težnjam tridentskih Italijanov.

Mladočehi na Moravskem sicer javno še nimajo svoje organizovane stranke, vendar se je pokazalo pri volitvi deželnega odbornika dr. Fanderlika, da imajo Mladočehi na Moravskem nekako tretjino čeških deželnih poslancev na svoji strani; glasovalo je namreč v klubu 11 poslancev proti dr. Fanderliku za dr. Tučka; v zboru so vendar po klubovem sklepu soglasno volili dr. Fanderlika.

Vnanje države.

Srbija. Mej regentstvom in vlado so pogajanja, kolika svota naj se nakloni vsako leto kralju Milanu iz državnega zaklada, baje že dovršena, in bode vlada kmalu predložila skupščini dotični postavljeni načrt, kateri bode skoro gotovo sprejet. Kakor pišejo listi, zapustil je že kralj Milan Srbijo ter se podal v tujino, poslovivši se od ministerskega predsednika Gruica, kateremu je oménil, da je povsem zadovoljen s sedanjo srbsko vlado.

Rusija. Nedavno je prosilo osemindesetdeset avstrijskih in pruskih židov ruskega ministra notranjih zadev, da smejo iz kupčijskih ozirov ostati še nekaj let v varšavskem, piotrkovem in kaličevskem okraju. Toda imenovani minister je dovolil le petim židovom še nekaj mesecev bivati v Rusiji, drugim pa je vsem odklonil prošnje.

Italija. Sv. oče trdi v svoji zadnji okrožnici, da se v nobeni državi ne postopa tako sovražno proti katoliški cerkvi, kakor v Italiji. To izjavo potrjuje nedavno poročilo iz Neapolja. Pri neki tamošnji cesti je bila podoba Matere božje, pred katero se je neapolitansko ljudstvo rado v pobožni molitvi pomudilo. Te dni pa je dotično oblastvo dalo odstraniti podobo Matere božje, ker je pred njo klečeče ljudstvo baje oviralo promet na ulici. Žalostna Italija, da se v tebi toliko predrzno šopiri framasonstvo.

Portugal. Kakor se poroča »Standardu« iz Lisabone, obrnil se je portugalski kralj zaradi prenapetih zahtev angleške vlade na nemškega cesarja ter ga poprosil, da naj on razsodi mej Anglijo in Portugalom.

Nizozemsko. Nizozemski listi objavljajo naslednjo izjavo kraljevih zdravnikov: Moči kralja sicer pešajo, vendar bati se ni še najhujšega; duševne zmognosti se mu niso še povrnil.

Združene države v Severni Ameriki. Vlada imenovanih držav je obvestila vse tujezemske vlade, da v prihodnje ne bode več dovolila v severnoameriških Združenih državah bivati onim tujcem, kateri so bili v svoji domovini obsojeni zaradi kakega hudodelstva.

Izvirni dopisi.

Iz Zagreba, 23. oktobra. Letošnje vmeščenje novega vseučilišnega rektorja prof. Nadka Nodila obavilo se je posebno svečano, kajti novi rektor ni samo ljubljena oseba med ostalimi profesorji in dijaki, nego je tudi poznat po svojem temeljitem znanju občne zgodovine in krasnem predavanju, kakor tudi po klasičnem jeziku, v katerem on piše svoje razprave. Nadko Nodilo bi bil moral biti rektor že pred tremi leti, ali takrat so mu kot Dalmatincu zaprli pri vladi pot do tega najvišjega dostojanstva, zdaj pa se je to vprašanje rešilo na mirnem način, in zaslužni profesor je nastopil brez zaprek rektorsko stolico našega vseučilišča. Po navadnih službenih obredih je razpravljajal novi rektor v prenapolnjeni saborski dvorani zanimivo razpravo o propadanju narodov v zgodovini, ter prišel do zaključka, da krščanski narodi boleljajo, ali ne umirajo, kar si je bil izbral tudi za zadačo svoje razprave. Po redu nam je dokazal iz zgodovine, kako so propali stari narodi, ter navel tudi vzroke, zakaj se je to zgodilo.

V sedanjem veku narodi životarijo, samo cerkev jih vzdržuje, da popolnoma ne propadejo. V novem veku se razvija kultura, katero si prisvajajo pa le nekateri narodi, a Slavene prezirajo kot nesposobne za napredek. Ali to trditev od strani Nemcev je govornik temeljito pobil z dokazi iz sedanje kulturne zgodovine slovanske, ter ravno nasprotno dokazal, da so ravno Slavenci po-

klicani, da sedanji kulturni razvitek ublažijo na korist človeštva. In Hrvati, če tudi mnogobrojno slovansko pleme, so že mnogo storili za vseobčo omiko, pa se bodo trudili tudi v prihodnje, da ne zaostanejo med drugimi narodi v tem pogledu. Dokler bodo Hrvati tako ukaželjni in čili, ni se jim bati pogina.

Krasni govor je bil sprejet od poslušalcev z največjim oduševljenjem, a na večer se je ta svečanost dokončala z dijaškim komersom, kateremu je prisustvoval nekaj časa tudi novi rektor z nekaterimi profesorji.

V gospodarskem odseku mestnega starešinstva se je začelo te dni razpravljati o letošnjem mestnem proračunu. Po osnovi je redovita potreba 575.823 gld., a izvanredna 124.997 gld., vkup tedaj 700.820 gld.; dočim je letošnje leto iznosilo 564.587 gld. V vsem bode tedaj na leto primanjkljaja 136.233 gld., ki se bode moral pokriti z raznimi dokladami, pa bode pri vsem tem ostalo še nepokritih okoli 35.000 gld. Za pokritje tega primanjkljaja se zdaj še ne nasvetuje nobeden predlog, ker se še ne vé, kako bode izpalo za mesto Zagreb pobiranje državne točarine. Med tem pa se razpravlja vsejedno o mestnem proračunu.

Takozvana uzpinjača (Drahtseilbahn), radi katere je bilo toliko prepira v mestnem zastopstvu, a kasneje toliko komisij, je začela vendar voziti že 6. oktobra, pa se je prve dni prepeljalo po njej na dan do 5000 oseb. Za onega, ki mora v gornje mesto, je zares koristno, kajti ni mu treba korakati niti po strmih ulicah, niti po stopnicah. Posebno je dobro za činovnike, ki imajo večidel svoje urade v górenjem mestu, kajti oni se morejo celi mesec voziti za 1 gld., kolikorkrat se hočejo na dan. Tako se bodo počasi vendar troški podjetniku povrnil.

Letos se je vpisalo na tukajšnjo gimnazijo čez 800 dijakov, in tako je zdaj zagrebška gimnazija najmočnejša po številu, odkar je ljubljanska razdeljena na dve. Bržkone se bode moralo tudi tukaj isto zgoditi, kakor v Ljubljani, da se odpré poleg sedanje gimnazije še jedna nižja.

Iz Pulja, 26. oktobra. „Hvala Bogu,“ tako smo vskliknili pri otvorjenji nove državne gimnazije. Kdor nekoliko pozna mesto Pulj, mora priznati, da je bila gimnazija prepotrebna. A pri vsem veselju smo čutili Slovani mnogo žolča, ker gimnazija je čisto nemška in hrvatski jezik je popolnoma izključen. Italijanski je našel milost, da je obligaten predmet, a hrvatskemu se še kot neobligatnemu ni mesto dalo. Zaradi tega je tudi propalo mnogo hrvatskih učencev, ki so se privatno pripravljali za izpit; če tudi so bili v hrvatskem jeziku povsem sposobni za gimnazijo, vendar morajo jedno leto zgubiti, in kdor zna ceniti čas, vé, kaj je jedno šolsko leto. Večkrat je odločilno za vse življenje.

Gimnazija ima dva razreda in pripravnico. V drugem razredu je 17, a v prvem 36 učencev, in v pripravnici so vsi oni, ki zaradi premalega znanja nemščine niso izvršili izpita, in teh je 46. Iz tega se razvidi, da bode gimnazija imela vedno dosti učencev in da je bila živa potreba. Opozarjamo pa naše poslance, da bi vsaj toliko dosegli od vlade, da bi bil hrvatski jezik obligaten za vse, ki želé jedenkrat med nami službovati.

Da naši italijančiči besedo držé, razvidi se iz našega deželnega zbora. Že ko sta bila jednoglasno izvoljena naša poslanca Jenko in Mandić, je rekel tukaj neki vrednik: „Tega se ne ustrašimo, hočemo jih zopet domov poslati!“ In res je isterski deželni odbor nasvetoval: „Volitev poslancev gg. Jenka in Mandića naj se izroči verifikacijskemu odseku, ker je proti tej volitvi došel brezimen ugovor.“ To je že nečuveno!

Po drugih deželah dela voda neizmerno škodo, a pri nas pa suša. Že pet mesecev nismo imeli izdatnega dežja, tako da se iz vseh krajev Istrije čujejo pritožbe o pomanjkanji vode. Poletnih pridelkov ni nič. Zelja, repe ni prav čisto nič, ker se je vse posušilo. Tudi živini se slaba godí. Grozdje je bilo še dosti dobro, le malo ga je bilo, ker ni bilo dežja. Vino je drago, že zdaj po 22—24 kr. liter. Da bi nam bil Bog le tretji del dežja s Češkega poslal, pa bi bilo za nas in tudi za Čehe bolje.

Tudi mi se pripravljamo na štetje ljudstva na koncu leta. Tu naj omenim našega c. kr. okrajnega glavarja, kateri postopa prav nepristransko in želi, da bi tudi na Dunaji zvedeli, da živi v Istriji več Slovanov, kakor Italijanov, zato je izvolil v odbore

samo take može, ki bodo znali rubriko „Umgangssprache“ umeti in prav tolmačiti.

Iz Zgornjega Tuhinja, dné 20. oktobra. Poslovil se je mnogozaslужni gospod Ferdinand Kogej od nas Tuhincev ter se podal na svoje novo službovanje v Črni vrh nad Idrijo. Vodil in oskrboval je našo župnijo sedem let tako spretno, vrlo in vzgledno, da se mu ne moremo spodobno dovolj zahvaliti. V teku teh let postal nam je toli priljubljen, da ga bomo pogrešali s težkim srcem in ga tudi v prihodnje ohranimo v hvaležnem spominu.

Vsprejmite, gospod župnik, tem potom srčno hvalo od nekdanjih svojih za toli požrtvovalno in nesebično vodstvo naše župnije, za lepe nauke in vodila, ki ste nam jih tako goreče na srca pokladali skozi vsa leta! Vsprejmite srčno hvalo za trud in skrb, ki ste jo imeli v šoli za našo deco, katero ste tako lepo in vzgledno poučevali, da Vas tudi ona prebitko pogreša. Še jedenkrat zakličemo Vam: „srčna Vam hvala! Mnoga leta!“

Črni vrhčanom smemo pa le čestitati na tako vrlem, za vero, dom in cesarja vnetem in blagem gospodu župniku.

Dnevne novice.

(Važno za naše obrtnike in trgovce.) Dasiravno je zvišala avstro-ogrška banka obrestno merilo za menice na 5 1/2 odstotka, posojuje mestna hranilnica ljubljanska vendar še zmirom na menice po 5%. Pri tej priliki opozarjamo, da morajo biti take menice po hranilničnih pravilih preskrbljene s podpismi treh obrtnikov ali trgovcev in da se mora nahajati med temi podpismi vsaj ena protokolovana tvrdka ali pa društvo, ustanovljeno na podlagi vzajemnosti. — Menice morajo biti dalje v Ljubljani plačilne in ne smejo kasneje ko v šestih mesecih zapasti. — Kar je pa najvažneje, eskomtna valuta se izplačuje, ako se menica odobri, že drugi dan potem, ko se je vložila, v nujnih slučajih pa še tisti dan. — Na ta način imajo naši obrtniki in trgovci priliko, da se najhitreje preskrbé z zakladi, za svoj obrt potrebnimi.

(Državno sodišče) je danes teden obravnavalo o pritožbi odvetnika g. dr. Ploja proti štajarskemu namestniku in okrajnima glavarjema v Ptuj in Ljutomeru, ker so v mestni skupini ptujski priznali volilno pravico ženskam in varovancem. Vladni zastopnik pa je naglašal nasproti pritožbi, da po določbah štajarskega deželnega volilnega reda volilna pravica ni odvisna od polnoletnosti ali moškega spola, torej imajo varovanci in ženske volilno pravico. Zastopnik pritožbe g. dr. Jurtela se je skliceval na pritožbo, ki pa je bila odbita. — Dné 23. t. m. bi se morala vršiti obravnava o pritožbi g. dr. Dečka v jednaki zadevi gledé Celja, g. dr. Dečko je naprosil dr. Dostala, da bi zastopal pritožbo, a ta je bil zadržan, in tako je bila obravnava ustavljena, ker ni bilo zastopnika pritožbe.

(Iz isterskega deželnega zbora.) Dné 25. okt. je v večerni seji deželnega zbora odgovoril vladni zastopnik nekaj v italijanskem, nekaj v hrvatskem jeziku na interpelacijo poslanca Volarića, kako so se vedli uradniki v lušinskem okraji. — Slovanski poslanci vprašali so vlado, kaj misli storiti za ljudstvo na otokih in v okraji Voloska, kjer toliko trpi zaradi pomanjkanje vode; nadalje so se pritožili, zakaj da se tako prezirajo hrvatski govori in predlogi v sejnih in letnih poročilih. Potrdijo se naposled razni predlogi o deželnih proračunih. Proti potrditvi teh predlogov govorilo je več slovanskih poslancev v hrvatskem jeziku. Italijanski poslušalci so jih pri tem na glas motili; to pa je prisililo slovanske zastopnike, da so odločno grajali netaktno vedenje poslušalcev; celó predsednik čutil je potrebo, opominjati občinstvo, naj bode mirno v zbornici.

(„Pro Patria.“) Državno sodišče se je bavilo preteklo soboto s pritožbo, katero je vložilo društvo „Pro patria“ zaradi razpusta. V pritožbi omenjajo, da se društvo ni pokazalo nelojalno, ako je poslalo pozdrav italijanskemu društvu „Dante Alighieri“, kajti to društvo se ni nikoli pokazalo Avstriji sovražno. Ugovor notranjega ministerstva proti tej pritožbi pa poudarja, da se je društvo „Pro patria“ proti svojim pravilom mešalo v politiko in da je društvo „Dante Alighieri“ popolno v oblasti radikalcev, ki se pri vsaki priliki kažejo Avstriji sovražne. Najvišje sodišče še danes razglasi svojo razsodbo.

(Trgovska in obrtniška zbornica) ima danes zvečer ob 6. uri sejo. Na dnevnem redu je: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Proračun za leto 1891. 3. Po-

ročilo o izpremeni črtne potrošnine. 4. Poročilo o prireditvi dopolnilnih volitev. 5. Poročilo o prošnjah za semnje: a) v Šentpetru, b) v Šmarji, c) v Osilnici. 6. Poročilo o maksimalni tarifi za goveje meso v Idriji. 7. Poročilo o ustanovitvi zadrug pekov, mesarjev in slaščičarjev. 8. Poročilo o vlogi nekaterih čevljarjev, zadevajoči krošnjarjenje s čevlji. 9. Poročilo o vpisu tvrdke jednega obrtnika. 10. Volitev cenzorjev za podružnico avstro-ogrške banke v Ljubljani.

(Hieroglifski napis v Ljubljani najden.) Ko so veliki kanal od jahalnice skozi Sevnikov vrt in memo „Zvezde“ kopali, se je dokaj zanimivega za zgodovino stare Ljubljane našlo. Gosp. kustos Müllner je pazno zasledoval delo in lepo zbirko skupaj spravil. Najvažnejši komad pa je kos žgane glíne velikemu korenu podoben. Na debelejšem koncu je okroglijina z napisom v egipčanskih hieroglifih. Ležal je ta kamen tri metre globoko v zemlji, sedem metrov oddaljen od rimskega zida, ki je varoval mesto na zahodnji strani. Gosp. kustos Müllner je takoj prepis znanemu egyptologu dr. Reinisch-u na Dunaj poslal. Napis se bere po dr. Reinisch-u tako: *Asar setem-ʿaš en Aman pe-wah ma-ʿzeru*, to je: „K Oziru ošli (t. j. umrli) slušatelj pritožb (sodnik) boga Amona (po imenu) Pevah (debeli), opravičeni.“

(Ladija v barji — Koslerjev brezovlog.) Kaže se, da je ladija, o kateri smo v včerajšnjem listu sporočali, blizu 28 m dolga in 5 m široka. Memo drenovih klinov našli so se tudi železni žreblji, s katerimi so bili zvezani kosovi. — V včerajšnjem poročilu naj se popravi spodaj neljuba tiskarska pomota: na nekdanjem vendskem ali venetskem zdaj bodenskem jezeru.

(Mala loterija.) V ogrskem finančnem odseku izjavil je minister dr. Wekerle povodom razprave o proračunu finančnega ministerstva, da hoče odpraviti malo loterijo in namesto nje uvesti razredno loterijo; zajedno je izjavil, da se je pričel v tej zadevi posvetovati z avstrijskim finančnim ministrom, ker se finančni minister Dunajevski peča v istini z namenom, da bode mali loteriji kmalu — odklenkalo, kar je že davno zaslužila.

(Javna dražba.) Ob cesti na Bolško in čez Predel so na nevarnih krajih lesene zagraje. Vse te zagraje bodo dné 8. novembra oddane potom javne dražbe pri cestnem nadzorstvu v Gorici onemu, ki stavi najugodnejše pogoje. Vsklicna cena za 17 kilometrov 170 metrov je 4422 gld.

(Ogenj.) Iz Brezic se poroča, da je v petek po noči začelo goreti s slamo krito gospodarsko poslopje gospe Lupšinarjeve; ogenj je uničil tudi dve sosednji poslopji, jedno kravo, sedem prašičev in več pridelkov.

(Za vravnavo reke Zile na Koroškem) potrdilo je ministerstvo, da se sme porabiti od deželnega odbora koroškega predlagana svota 268.000 gld.; v ta namen je določilo, da se polovica teh stroškov plača iz državnega melioracijskega zaklada.

(Iz Zagorja) ob Savi se nam poroča: Po tukajšnjih hribih se klati velik jelen. Odkod se je semkaj zaletel, ni znano. Naši Nimrodi se veliko trudijo za njim, a doslej brez vspeha.

(Nov znak pravega duhovnika.) V „Obzoru“ čitamo: Talijanski list „Il Piccolo della Sera“, govoreč o župniku Zamliću, piše, da bi bil ta gospod izvrsten duhovnik (ottimo sacerdote), ko ne bi bil hrvatskega mišljenja. Talijanski šovinizem v Istri sodi torej duhovnike po tem, ali so slovanskega ali talijanskega rodu.

(V hrvatskem saboru) je izročila deželna vlada razne predloge, kako naj se vravnajo plače profesorjev na srednjih šolah, kako naj se določi vrhovno nadzorstvo pri kaznilnicah, kako naj se kaznujejo ljudje, ki druge zapeljujejo, da se odtegnejo vojaški dolžnosti. Predsednik se je v svojem nagovoru spominjal umrlega nekdanjega bana hrvatskega, barona Raucha, in pokojnih poslancev Idlingerja, Hondla in Miškatovića.

(Nesreča.) Žena Jos. Zelenca v Idriji je pretekli petek šla zvečer v hlev, da kravi mrve prinese. Krava postane divja ter ženi rog zasadi v čreva. Imela je uboga žena še toliko moči, da se je privlekla v hišo, kjer je kmalu potem umrla v groznih bolečinah.

Raznoterosti.

— Nesreče na železnici. Dné 23. okt. sta trčila v Kentukiji (Amerika) osebni in tovarni vlak v predoru drug v drugega. Vagoni so se zdobili in začeli goreti. Pet pri vlakih poslujočih

oseb je zgorelo, mnogo drugih je pa nevarno poškodovanih. Izmed potnikov je le jeden ponesrečen. — Istotako sta zadela tovorni in osebni vlak v Alabami. Dve osebi ste mrtvi, 27 pa poškodovanih in sicer nekatere smrtno.

— Skoro neverojetna statistika. Statistiški zavod v Rimu podaje statističko poročilo, vsled katerega je v Italiji 336 občin, katere nimajo svojega pokopališča, temveč pokopujejo trupla umrlih občanov v cerkvene podzemne prostore! Čez 200 000 ljudi stane po nezdravih kletih. 9000 oseb prebiva v izdolbenih skalah. V 1700 občin imajo občani kruh le ob praznikih. 4965 občin ne uživa mesa zaradi uboštva; v 600 občinah nimajo nika-kega zdravnika; 104 občine živijo v okuženih močvirjih. Vsled neke kožne bolezni (pellagrosa) boleha do 110.000 ljudi. Izmej 100 ljudi jih je le 37, kateri znajo pisati in brati.

— Velik mraz na Ruskem. Od 14. okt. vlada po srednji in severni Rusiji hud mraz. Moskovskim listom prihajajo od mnogih stranij poročila, da je tu in tam kdo zmrznil. Ker vkljuba neznosnemu mrazu še ni padlo kaj več snega, preti nevarnost ozimini.

Telegrami.

Dunaj, 27. oktobra. Kakor se poroča iz Prage, ménijo tamošnji politični krogi, da je bivanje kneza Schönburga v Pragi v zvezi z razpravami o volilni preosnovi v češkem veleposestvu. Če se sporazumljenje obeh strank sedaj doseže in se izpolni na volilno preosnovo osnovani pridržek, bode skoro gotovo vže v tem zasedanji češkega deželnega zbora predložila vlada dotični predlog. Kakor zagotavlja neko češko poročilo, prepustili so konservativci od svojih 54 mandatov 21 liberalcem.

Dunaj, 28. oktobra. Državno sodišče je razsodilo, da ni oskrunjeno upravno pravo, ker je bila razpuščena „Pro patria“, pač pa je oskrunjeno, ker se ni dovolilo osnovati „Lega nazionale.“

Dunaj, 28. oktobra. Najvišje sodišče je ovrglo priziv zatoženca Kollerja v pravdi Seudier contra „Vaterland“ ter je potrdilo obsodbo Kollerja na osemmesečno ječo.

Praga, 28. oktobra. V deželnem zboru je grof Kinsky podal protipojasnilo proti mladočeški obvari nasproti deželnemu maršalu. To pojasnilo, podpisano od veleposestnikov, vseh Nemcev in Staročehov, pojasnuje, da je deželni maršal izpolnjeval svojo dolžnost, ko je skrbel za čast, red in mir v deželnem zboru.

Sibinj, 28. oktobra. Konferenci rumunske narodne stranke predloženo poročilo se končuje s pojasnilom, da se sme vložiti pritožba zaradi spomenice le, če dovolijo sklepi shoda. Med posamičnimi točkami pritožeb je omenjeno vladno postopanje pri volitvah v državni zbor. Omika in vzgoja rumunske mladine je ovirana v materinem jeziku, rumunsko časnikarstvo in narodni Rumunci se preganjajo, cerkveno življenje Rumuncev je v nevarnosti, ker se hoče vlada v cerkvene zadeve mešati.

Peterburg, 27. oktobra. Predsednik Carnot pride maja meseca 1891 preko Peterburga v Moskvo, da se vdeleži razstave. Potem obišče Carnot pokrajine ob Volgi, Kavkaz in Krim.

Carjigrad, 27. oktobra. Tudi včerajšnjo nedeljo so bile grške cerkve zaprte. Sliši se, da jih v torek odpró.

Atene, 28. oktobra. Opozicija je dobila pri volitvah veliko večino, vlada pa komaj tretjino sedežev.

Umril so:

25. oktobra. Marija Šero, krznarjeva žena, 66 let, Rožne ulice 27, pljučnica. — Lucija Bernard, delavčeva vdova, 68 let, Poljanska cesta 57, carcinoma ventriculi. — Marija Kadune, delavčeva hči, 2 meseca, Hilšerjeve ulice 12, katar v črevih.

26. oktobra. Ana Darovič, mestna uboga, 86 let, Karlovska cesta 7, marasmus. — Frano Pestotnik, delavčev sin, 13 mesecev, Florijanske ulice 35, jetika. — Magdalena Pajk, škrtavčeva vdova, 37 let, sv. Petra cesta 54, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	50	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	88	"	50	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	10	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	05	"
Akcije avstr.-ogerske banke	981	"	—	"
Kreditne akcije	305	"	—	"
London	114	"	60	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	85	"
Cesarski cekini	5	"	46	"
Nemške marke	56	"	30	"

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	725.8	12.0	sl. jzap.	oblačno	53.0
27 2. u. pop.	727.0	13.0	"	"	dež
9. u. zveč.	731.1	3.6	m. szapad.	dež	sneg
Srednja temperatura 9.5°, za 0.3° pod normalom.					

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane žalujoč oznanja, da je njegov mnogoletni velece-njeni član, gospod

Henrik Ničman,
hišni gospodar,

dné 27. t. m. ob polu treh popoldne umrl po dolgotrajnem bolehanji.

Pogreb bode v sredo, 29. dan t. m., ob polu štirih popoldne izpred hiše št. 5 na Starem trgu.

Naj v miru počiva!

V Ljubljani, 28. dan okt. 1890.

Marija Jacobi, porojena **Ničmanova**, oznanja v svojem in soproga svojega, **dr. Romana Jacobi-ja**, in vseh ostalih svojcev imenu pretresujočo vest, da je po neskončni modrosti Vsegamogočnega njen iskreno ljubljeni oče, oziroma tast, gospod

Henrik Ničman,

hišni posestnik in mestni odbornik deželnega stolnega mesta ljubljanskega po dolgi in hudi bolezni, prejemši sv. zakramente za umira-joče, danes popoldne ob polu 3. uri v 70. letu dôbe svoje izdihnil dušo svojo v Gospodu.

Truplo predrazega pokojnika bode v sredo, v 29. dan t. m., ob polu štirih popoldne prepeljano iz hiše pokojnikove na Starem trgu št. 5 na grobišče k sv. Krištofu ter ondi vloženo v rodbinsko rakev.

Svete maše zadušnice darovale se bodo v mestni župni cerkvi pri sv. Jakobu.

V LJUBLJANI, v 27. dan oktobra 1890.

(1)

Žrebanje
pojutršnjem razstavne srečke à 1 gl.

Glavni dobiček

50.000

gld. vrednosti.

11 srečk 10 gld.

2291 dobitkov.

6 srečk 5 gl. 50 kr.

Srečke po 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.

(28)